

صورت مکتوب برای فیلم‌های زندگینامه‌ای داشته باشیم، هستند منتقدانی که برای پر کردن صفحاتشان یا تایم برنامه شان حرف‌هایی از این دست بزنند!

نویسنده باید قهرمانی خلق کند که در عین داشتن ویژگی‌های برجسته و الهام‌بخش، انسانی و قابل باور باشد. این کار علاوه بر مطالعه درباره شخصیت، نیازمند درک عمیق از روانشناسی، جامعه‌شناسی و فرهنگ معاصر اوست. شما چطور به این شخصیت باور پذیر رسیدید؟

ما برای شناخت ابعاد مختلف شهید صیاد فقط به مطالعه همان یک سال و نیمی که قصه روایت می‌شود بسنده نکردیم، بلکه زندگی شهید صیاد را از دوران کودکی تا زمان شهادت بررسی کردیم و این باعث شد به ویژگی‌های مختلف از شهید صیاد پی ببریم و آنها را در فیلم مورد استفاده قرار دهیم. بدین ترتیب خودمان را فقط به برهه زمان فیلم محدود نکردیم و قبل و بعد از این دوران را نیز مطالعه کردیم؛ روایت‌های فرماندهان سپاه از صیاد را نیز خواندیم و در نهایت به یک جمع بندی رسیدیم و کاراکتر شهید صیاد خلق شد.

یکی از نکات بسیار مهم که بویژه در دوران ابتدای جنگ نمود و بروز پیدا کرده بود و بعدها هم برخی به آن دامن زدند، بحث چالش‌های میان سپاه و ارتش بود. شما برای اینکه نمایش این چالش‌ها حساسیت ایجاد نکند یا این حساسیت حداقلی باشد، از چه ترندهایی بهره بردید؟

البته که از ابتدا میدانستیم این موضوع حساسیت برانگیز است، ولی واقعیت این است که اختلافات جدی میان سپاه و ارتش بعد از عملیات بیت المقدس به وجود آمد، ضمن اینکه ما قصد نداشتیم یک فیلم خنثی تولید کنیم، بلکه می‌خواستیم اتفاقا حساسیت‌های آن برهه تاریخی را روایت کنیم. بر همین مبنا ما برای اکران هم دچار مشکلاتی شدیم که تهیه کننده پای کار ایستاد و مسئولان مربوطه را قانع کرد که بیان این اختلافات در کلان به نفع ماست چون ما طوفان‌هایی را پشت سر گذاشته‌ایم تا به این وفاق کنونی ارتش و سپاه رسیده‌ایم.

واقعیت این است که در ابتدای جنگ سپاه را نیروهای مردمی از اقشار مختلف شکل دادند که با اصول نظامی آشنا نبودند. سپاه طی یک پروسه به این سپاهی که امروزه به آن افتخار می‌کنیم تبدیل شده است و این موارد مسائل حساسیت‌زایی بود که ما آگاهانه به سمت آن رفتیم.

ما برای شناخت ابعاد مختلف شهید صیاد فقط به مطالعه همان یک سال و نیمی که قصه روایت می‌شود بسنده نکردیم، بلکه زندگی شهید صیاد را از دوران کودکی تا زمان شهادت بررسی کردیم و این باعث شد به ویژگی‌های مختلف از شهید صیاد پی ببریم و آنها را در فیلم مورد استفاده قرار دهیم

کمک‌های دوست خوبم جواد مگوگی که بر تاریخ انقلاب و جنگ تسلط دارد هم استفاده کردیم. ولی در نهایت هر چقدر هم که کار، خوب انجام شود افرادی هستند که از فیلم ایراد بگیرند.

و در همین زمان کوتاه از اکران در جشنواره و اکران سراسری چقدر از این دست انتقادات در رسانه‌ها خوانده‌اید یا شنیده‌اید؟

به هر حال ما تلاش کردیم که اگر انتقادی هم بوده، با مستندات محکم راه را بر آن ببندیم. اما به هر حال از این سو و آن سو می‌شنویم؛ مثلاً یکی از منتقدان تازه کار برنامه هفت که احتمالاً شناختش از شهید صیاد در حد بزرگراهیست که به نام ایشان نامگذاری شده این ایراد را گرفتند که برای نگارش چنین فیلم‌نامه‌ای باید زندگی شهید به طور کامل مطالعه شود و بعد در مورد برهه دراماتیک تصمیم‌گیری شود. بر اساس اظهار نظرهای اینچنینیست که عرض میکنم ما حتی اگر رضایت خود شهید را هم به

کلی مخاطب نسبت به شخصیت حس درستی باشد.

نوشتن داستان‌های قهرمانان معاصر می‌تواند تجربه‌ای چالش برانگیز و در عین حال الهام‌بخش باشد. فیلم‌های تاریخی باید بتوانند هم مخاطبان عام و هم متخصصان تاریخ را جذب کنند. شما چطور با این چالش روبه‌رو شدید؟

برای مخاطب عام جنبه‌های دراماتیک ماجرا اهمیت دارد، به همین علت سعی کردیم نقاط بحرانی و واقعیت‌ها را برای مخاطب جذاب روایت کنیم. برای مخاطب خاص که بخش تاریخی اهمیت دارد، در روایت قصه تخیل نکردیم و بر اساس اسناد و مکتوبات داستان را پیش بردیم. ما حتی شنوهای ارتش در زمان جنگ را مطالعه کردیم. خیال ما راحت بود که حداقل اشکال از سوی متخصصان خاص و تاریخ‌شناسان انقلاب گرفته خواهد شد در همین راستا لازم است بگویم که ما در حین نگارش علاوه بر مطالعه کتاب‌ها و مکتوبات متعدد از